

MEMÒRIA

Xirinacs i la desobediència posada al dia

Forcadell, Asens i Fernández presenten a la plaça Sant Jaume la biografia sobre el polític i sacerdot

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Entre l'1 de gener i el 14 d'abril de l'any 2000, Lluís Maria Xirinacs va passar dotze hores al dia a la plaça de Sant Jaume per reclamar la creació d'una assemblea d'assemblees que treballés de manera eficient i definitiva a favor de la independència de Catalunya. Dotze anys més tard va néixer l'ANC però ell ja no ho va veure, va morir l'agost del 2007. Té tot el sentit que la mateixa plaça de la seva plantada de més de tres mesos aculli la presentació de *Xirinacs. El profetisme radical i no-violent*, l'extensíssima biografia –766 pàgines– que ha escrit Lluís Busquets i Grabulosa i ha editat Balasch Editor.

Alguns dels assistents comenten que l'acte també s'hauria pogut fer davant la presó Model de Barcelona, un altre escenari ben conegut pel polític, filòsof i sacerdot: allà va iniciar una vaga de fam per reclamar l'amnistia dels presos polítics

del franquisme i allà va estar empresonat dues vegades, l'última de les quals l'any 2005. Ara que la Model té els dies comptats, hauria sigut una bona acció de recordatori del llegat de Xirinacs. Sant Jaume, però, és més simbòlic i infinitament més avinent i agradable; esclar que l'autor del llibre no es pot estar durant el seu parlament de suggerir a qui li pertoqui donar el nom de Xirinacs a algun dels espais que en el futur ocuparan l'immens solar deixat per l'extingida presó.

A Busquets li plau defensar el gruix –i el pes– del seu llibre: “Més gruixut hauria de ser, més de la mida del protagonista, que de tant gruix que té resulta inabastable i inaccessible”. Al llarg de les seves pàgines, es repassen les diferents etapes de la vida de Xirinacs, des de la seva formació a “l'estridència política i profètica de la dècada dels setanta, els empresonaments, les vagues de fam i l'elecció com a senador independent, el més votat de la història”. “Era una figura molt incòmoda, que feia nosa als polítics”, destaca l'autor, que també glossa l'última etapa “oculta” de la seva vida, l'etapa de cooperativisme, aprenentatge de l'economia i la filosofia i el compromís amb les en-

David
Fernández,
Jaume Asens,
Carme
Forcadell i
Lluís Busquets
i Grabulosa.

MANOLO GARCIA

titats. Va ser durant aquesta etapa que va conèixer les dues persones que també intervenen en la presentació. Jaume Asens, avui tinent d'alcalde, va ser el seu advocat quan el van detenir i empresonar el 2005. I David Fernández, abans de ser el cap visible de la CUP, era un dels activistes que es van manifestar en contra de la seva detenció.

David Fernández destaca la lluita aferrissada de Xirinacs contra “la democràcia de l'amnèsia i la lobotomia” que va significar la Transició. El considera un precursor de la desobediència –“la mateixa que ens tocarà aviat”– i un referent per als moviments socials. “Ell mai demanaria permís per fer el referèndum, ell el faria i ja està”, conclou abans de recordar que la foto de Lluís Maria Xirinacs entre barrots l'any 2005 la va fer Jaume Asens. A criteri de qui va ser el seu advocat, “el Xiri” és una figura cabdal de la història del nostre país. Asens recorda la tranquil·litat d'esperit amb què va rebre la notícia que s'havia decretat el seu ingrés a presó per haver-se declarat de manera provocativa i temerària “amic d'ETA i de Batasuna”.

“Cal lluitar contra els forts quan s'és dèbil i lluitar contra un mateix quan s'és fort”, era una de les seves màximes. Ho recorden tant Asens com Carme Forcadell, que clou l'acte admetent que malgrat que alguns dels seus posicionaments admeten dubtes i matisos, cal reclamar més coneixement social i reconeixement públic per a Xirinacs. —